

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/379/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212228262
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4212228262.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: K. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., ul. K. XX/X, o zaplatenie 248,64 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 15. augusta 2017 č. k. 6C/72/2013-273, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 91,07 eura s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 13,01 eura a to od 11.01.2010 do zaplatenia, od 11.02.2010 do zaplatenia, od 11.03.2010 do zaplatenia, od 11.04.2010 do zaplatenia, od 11.05.2010 do zaplatenia, od 11.06.2010 do zaplatenia, od 11.07.2010 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania plnom rozsahu.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 15.08.2017 č. k. 6C/72/2013-273 v poradí tretím rozsudkom vo veci samej, pretože prvý rozsudok vo veci samej zo dňa 03.06.2014 č. k. 6C/72/2013-119 a v poradí druhý rozsudok vo veci samej zo dňa 13.09.2016 č. k. 6C/72/2013-214 boli v dôsledku včas podaných odvolaní žalobcu zrušené a to v poradí prvý rozsudok úplne a v poradí druhý rozsudok v jeho zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania uzneseniami Krajského súdu v Nitre zo dňa 19.08.2015 č. k. 5Co/791/2014- 149 a zo dňa 28.04.2017 č. k. 5Co/114/2017-246 a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 157,50 eura s príslušenstvom, ktoré povolil splácať žalovanému v mesačných splátkach po 25 eur splatnými vždy do 28. dňa, toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok, počnúc 40. dňom po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP, keď s prihliadnutím na čiastočný úspech oboch strán v konaní vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

3. Pokiaľ ide o právne posúdenie, prvoinštančný súd daný právny vzťah posúdil podľa § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák., v znení účinnom od 01.05.2014, § 1, § 4 ods. 1 až 8 zák. č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľskom úvere účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere a podľa § 232 CSP. Vzhľadom na závery vykonaného dokazovania daný spor považoval prvoinštančný súd za spotrebiteľský, na ktorý

bolo potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 258/2001 Z.z., účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, ako *lex specialis*, ako aj všeobecnú úpravu zakotvenú v ust. § 52 a nasl. Obč. zák. V danom prípade zmluva, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok, neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a/ a to sumu, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto náležitosť má potom obsahovať údaj o tom, aká suma sa zo splátky započíta na úrokovú istinu, aká suma na úroky, prípadne na poplatky. Absencia tejto zákonom stanovenej náležitosti v spotrebiteľskej zmluve má potom za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi ako veriteľovi iba sumu, ktorú od neho dostal. Predmetná zmluva takéto rozčlenenie splátok neobsahuje a preto konajúci súd v súlade s ustálenou judikatúrou súdov SR, absenciu údajov v tomto smere považoval za nenaplnenie zákonnej požiadavky v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z.z., v dôsledku ktorej je poskytnutý úver žalovanému bez úrokov a bez poplatkov a navyše ide aj o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Takýto návrh nie je podľa názoru prvoinštančného súdu v rozpore s rozsudkom Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, pretože jeho závery sa týkajú výkladu Smernice, a nie vnútroštátneho predpisu.

4. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 248,57 eura s prísl., t.j. 7-ich splátok a 35,51 eura. Na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 09.08.2005 mal žalovaný úver splatiť v 59-ich splátkach. Pri charakteristike bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žalovanému v sume 40.000,- Sk jedna splátka predstavuje sumu 677,96,- Sk, resp. 22,50 eura (44.000:59*677,96,- Sk). Vzhľadom k tomu, že 7 splátok v rozmedzí od 10.01.2010 do 10.07.2010 nie je premlčaných, súd prvej inštancie priznal žalobcovi v rámci výroku napadnutého rozsudku sumu 157,50 eura s tam špecifikovaným príslušenstvom. Priznaných 157,50 eura predstavuje 7 splátok po 22,50 eura za jednu splátku (22,50 x 7 =157,50) spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 22,50 eura za mesiace január až júl 2010, vždy od 11-teho dňa v mesiaci, až do zaplatenia.

5. V ostatnej časti, t. j. nad sumu priznaných 157,50 eura po žalovaných 248,64 eura vrátane uplatneného príslušenstva, t. j. ohľadne 91,07 eura s prísl., súd prvej inštancie podanú žalobu, ako nedôvodnú zamietol.

6. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti výroku a v časti výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie žalobca, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a podľa § 388 CSP tento zmenil tak, že žalobcovi bude priznaný uplatnený nárok 248,64 eura spolu s príslušenstvom v plnom rozsahu. Eventuálne odvolaciemu súdu navrhol procesný postup podľa § 389 ods. 1 CSP, ktorý by mal za následok zrušenie tohto rozsudku s následným vrátením veci prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

7. K uzavretiu zmluvy o splátkovom úvere došlo dňa 09.08.2005. Ustanovenie, na základe ktorého sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľských úveroch neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ je účinné až od 01.01.2008 (novela zák. č. 568/2007 Z. z.). Na základe uvedeného potom žalobca zastáva ten názor, že pokiaľ nie je splnená podmienka podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z. z., nie je uvedený nedostatok sankcionovaný tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedená „sankcia“ podľa zákonných ustanovení platných a účinných v čase uzavretia zmluvy (§ 4 ods. 2 písm. c/ zák. č. 258/2001 Z. z.), nastáva iba v prípade, ak zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, čo nie je daný prípad, nakoľko táto je v predmetnej zmluve uvedená. Rovnako súdom nebolo možné poukazovať ani na ust. § 4 ods. 5 cit. zák., pretože úrok a aj poplatky sú špecifikované v úvodných ustanoveniach tejto zmluvy. V tejto súvislosti žalobca dal do pozornosti odvolacieho súdu rozhodnutie KS v Trnave zo dňa 30.10.2015 sp. zn. 11Co/807/2014.

8. Žalobca ďalej poukázal na rozporný výklad ust. § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z. z., podľa ktorého súčasťou zmluvy musí byť presný rozpis, aká časť splátky pripadá na istinu, aká na úrok a aká na poplatky, ktorý protirečí Smernici Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48 ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102EHS, ktorá smernica aj bola transformovaná do nášho právneho poriadku práve zákonom o spotrebiteľských úveroch. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ tejto smernice „Zmluva o úvere zrozumiteľne a skutočne uvádza výšku, počet a frekvenciu

splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa splátky budú priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými úvermi na účely splatenia.

9. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na obsah rozhodnutia Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, v ktorom bolo judikované, že porušenie povinnosti veriteľa môže byť podľa vnútroštátnej právnej úpravy sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky, avšak táto sankcia je primeraná iba pri takom porušení povinností veriteľa, ktoré môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, t. j. napríklad neuvedenie RPMN, prípadnej existencie notárskych poplatkov, alebo neuvedenie počtu a frekvencie splátok. Ďalej v predmetnom rozhodnutí Súdneho dvora EÚ bolo judikované aj to, že za primerané, by sa však nemalo považovať, ak pre neuvedenie niektorých náležitostí, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, sa bude v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou uplatňovať sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Záverom žalobca požiadal o priznanie náhrady trov odvolacieho konania spolu v sume 51,01 eura.

10. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

11. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti výroku a v časti výroku o náhrade trov konania, zvoliť pritom procesný postup podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario). Následne odvolací súd dospel k tomu záveru, že podané odvolanie žalobcu zo dňa 04.10.2017 je opodstatnené a preto o ňom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 15.08.2017 č. k. 6C/72/2013-273 v napadnutých častiach výrokov podľa § 388 CSP zmenil, nakoľko nevzhliadol dôvod k potvrdeniu, alebo k zrušeniu odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

12. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. V danom prípade rozhodujúc o podanom odvolaní žalobcu proti rozsudku OS Komárno zo dňa 15.08.2017 č. k. 6C/72/2013-273 v napadnutých častiach výrokov (zamietajúci a o náhrade trov konania) odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k odlišnému právnomu posúdeniu Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 09.08.2005, čo sa prejavilo v zmene napadnutého rozsudku, tak ako je uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku. Predmetnú zmluvu vzhľadom na dátum jej uzatvorenia, t. j. 09.08.2015 nie je možné považovať za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov, pretože ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z., účinného do 31.12.2007 umožňovalo takúto zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov iba v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ cit. zák., t. j. ak neobsahovala uvedenie ročnej percentuálnej miery základov, čo však nie je daný prípad, pretože tento údaj je v zmluve zo dňa 09.08.2005 uvedený. Až novelou realizovanou zák. č. 568/2007 Z. z., nadobudlo od 01.01.2008 účinnosť ust. § 4 ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, podľa ktorého, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti zakotvené pod týmito jednotlivými písmenami, považuje sa za bezúročnú a bez poplatkov. Vychádzajúc predovšetkým z dátumu uzatvorenia predmetnej zmluvy, ako aj s poukazom na v čase uzatvorenia tejto zmluvy aktuálne platnú právnu úpravu, nie je možné Zmluvu o poskytnutí splátkového úveru zo dňa 09.08.2005 považovať za bezúročnú a bez poplatkov, tak ako nesprávne konštatoval v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na obsah rozhodnutia KS v Trnave zo dňa 30.10.2015 sp. zn. 11Co/807/2014.

14. Na margo výkladu prvoinštančného súdu vzťahujúceho sa na záväznosť rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, ktorého závery sa majú týkať iba výkladu Smernice 2008/48 Európskeho parlamentu a Rady zo dňa 22.04.2008, a nie vnútroštátneho predpisu odvolací súd poznamenáva, že týmto rozsudkom, ako aj Smernicou 2008/48 Európskeho parlamentu a Rady zo

dňa 23.04.2008, a nie vnútroštátneho predpisu odvolací súd poznamenáva, že týmto rozsudkom ako aj Smernicou 2008/48 je Slovenská republika, ako členský štát Európskej únie viazaná. Z odôvodnenia tohto rozsudku je možné vyvodiť ten záver, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, pričom iba na základe žiadosti spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania úverovej zmluvy odovzdať spotrebiteľovi výpis vo forme amortizačnej tabuľky viažucej sa k tomu, koľko z jednotlivito splatených splátok sa započítava na úhradu úveru (istiny) a koľko sa započítava na príslušenstvo istiny (úroky). V nadväznosti na uvedené je potrebné akceptovať aj obsah článku 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice 2008/48.

15. Odvolací súd ďalej poznamenáva, že predmetom tohto konania po právoplatnom zastavení konania, či už pôvodne voči žalovanej v 2./ rade (úplné zastavenie konania) alebo voči žalovanému (čiastočné zastavenie konania) je zaplatenie sumy 248,64 eura s prísl., a nie zaplatenie sumy 223,64 eura, ako v záhlaví napadnutého rozsudku uvádza súd prvej inštancie. Samotný súd prvej inštancie v odseku 9/ odôvodnenia v poradí svojho druhého rozsudku vo veci samej zo dňa 13.09.2016 č. k. 6C/72/2013-214 okrem iného konštatuje, že po čiastočnom zastavení konania je predmetom rozhodovania uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému (pôvodne žalovanému v 1./ rade) v sume 248,64 eura. Žalobca na čl. 182 v písomnom podaní zo dňa 07.09.2016 okrem čiastočného späťvzatie žaloby po sumu 1.486,08 eura voči žalovanému poznamenáva, že voči tomuto subjektu si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 248,64 eura s príslušenstvom (7 splátok á 35,52 eura za jednu splátku spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z každej splátky). Takisto aj v písomnom odvolaní zo dňa 04.10.2017 smerujúceho voči rozsudku OS Komárno zo dňa 15.08.2017 č. k. 6C/72/2013-273 žalobca uvádza, že predmetom jeho nároku voči žalovanému je zaplatenie sumy 248,64 eura s príslušenstvom. Pokiaľ súd prvej inštancie v odseku 1/ odôvodnenia napadnutého rozsudku spomína aj čiastočné späťvzatie žaloby žalobcu ohľadne zaplatenia 25 eur (dňa 07.04.2014), tak predmetné späťvzatie bolo realizované, dva roky predtým, ako žalobca špecifikoval svoj nárok voči žalovanému na sumu 248,64 eura s príslušenstvom, a ktorý nárok, resp. jeho výšku akceptoval aj súd prvej inštancie, pretože na jeho totožnú výšku poukazoval v nasledujúcom rozhodnutí vo veci samej (zo dňa 13.09.2016).

16. Z uplatneného nároku žalobcu v sume 248,64 eura s príslušenstvom voči žalovanému už bola žalobcovi priznaná právoplatne suma 157,50 eura s príslušenstvom a to rozsudkom OS Komárno zo dňa 15.08.2017 č. k. 6C/72/2013-273 (pretože v tejto časti výroku žiadny z účastníkov odvolanie nepodal) a to za sedem mesačných splátok splatných od 10.01.2010 do 10.07.2017 v sume 22,50 eura za jednu splátku, pri konštatovaní súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 09.08.2015. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd predmetnú zmluvu na rozdiel od prvoinštančného súdu nepovažoval za bezúročnú a bez poplatkov, rozhodol o priznaní nároku žalobcovi ešte aj v sume 91,07 eura s príslušenstvom a to za sedem mesačných splátok za obdobie od 10.01.2010 do 10.07.2010 za jednu splátku v sume 13,01 eura s 9 % úrokom z omeškania od 11 dňa v každom mesiaci od januára 2010 až do júla (vrátane) 2010 až do zaplatenia, pri konštatovaní, že predmetný úver je s poplatkami a úrokmi. Právoplatne priznaná suma 157,50 eura žalobcovi spolu s príslušenstvom zo strany prvoinštančného súdu a suma 91,07 eura spolu s príslušenstvom zo strany odvolacieho súdu týmto rozsudkom dávajú v súčte po zaokrúhlení tú sumu, ktorú v poslednej úprave žalobného petitu požadoval žalobca, t. j. 248,64 eura. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nepovažoval predmetnú zmluvu o splátkovom úvere za bezúročnú a bez poplatkov, priznal žalobcovi nárok na zaplatenie 7-ich splátok za január až júl 2010 v hodnote 35,52 eura za jednu splátku, súd prvej inštancie priznal tento nárok žalobcovi síce za to isté obdobie aj za ten istý počet splátok, avšak iba vo výške 22,50 eura za jednu splátku, pretože predmetný úver na rozdiel od odvolacieho súdu nesprávne považoval za bezúročný a bez poplatkov. O výške priznaného príslušenstva žalobcovi rozhodol súd podľa § 517 ods. 1, 2 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. V danom prípade vzhľadom na výšku priznanej istiny spolu s príslušenstvom žalobcovi, odvolací súd nevhliadol žalovanému povoliť mesačné splátky tejto istiny po 20 eur mesačne podľa § 232 ods. 3 CSP.

17. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1, 2 CSP s tým, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal žalobcovi voči žalovanému, pretože žalobca mal v konaní pred súdom prvej inštancie plný úspech.

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že nárok na ich náhradu voči žalovanému priznal žalobcovi v plnom rozsahu, nakoľko tento mal v odvolacom konaní plný úspech.

19. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).